

Dispositio generalis non intelligitur dumtaxat de prima persona, quoties per illam non est satisfactum intentioni disponentis, sed iterum per aliam personam debet satisfieri. 162.2.29
 Dispositio mandans aliquid exequi, intelligitur appellatione non obstante, quamvis id non exprimat. 164.1.40
 Dispositio penalis sicut sententia est odiosa, stricti iuris, & non extendenda. 406.2.53
 Dispositio simplex inducens vacationem & incapacitatem beneficij non ob pœnam, extenditur ad pendisionem quæ loco beneficij habetur. 407.1.54
 Dispositio quælibet loquendo de fructibus restituendis intelligitur deductis expensis. 437.2.82
 Quod etiam procedit in possessore malæ fidei. ibid. 83
 Dispositio quantumcumque stricta loquens de re principali, extenditur ad connexa & appendices. 439.1.92
 Dispositio etiam legalis à consuetudine recipit interpretationem, cum qua iudicis potestas se conformare præsumitur. 465.1.81
 Dispositionem nullam ultra egredi, quàm quod tenor patitur. 276.2.48
 Distributiones quotidianæ personaliter interessentibus dumtaxat præstantur. 410.2.78
 Distributiones quotidianæ veniunt appellatione fructuum beneficij. 432.1.39
 Distributiones quando condemnatus tenetur restituere, intelligitur illas tantum quas ob residentiam suas fecit, non tamen quæ ob eius absentiam aliis atcreuerunt. 411.2.88
 Nisi per colligantem sibi fuisset facta protestatio ut resideret, vel dimittat, quia tunc ad omnes tenebitur. ibid. 89
 Et quæ requisita sint necessaria ad hanc protestationem. ibid. 90
 Distributiones quotidianas tenetur possessor restituere, quando agit ex breui Camerali, quia beneficium est reueruatum. ibid. 91
 Distributiones quotidianas tenetur præstare attentatus lite pendente condemnatus ad fructuum restitutionem. ibid. 92
 Diuersa illa iudicantur, quæ diuersitate factorum separationem recipiunt. 210.2.32
 Et quæ nõ impediunt in aliquo negotio principale. ibid.
 Dominium licet sit amissum & publicatū ipso iure, non tamen possessio, quæ est facti. 71.1.14
 Dominium rei vbi in alium transfertur, ipso iure intelligitur cum fructibus pendentibus. 444.2.152
 Dominij translatio non consideratur quæ momento durauit. 507.2.241
 Dominus feudi nolens sub feudatione præstare consensum, iuxta pactum cogitur intra terminum præstare, & si non præstet, habetur pro præstito. 315.2.94
 Dominus directus an sit legitimus cõtradiCTOR sententiæ latæ contra emphyteutam vel eius vasallum. 370.1.130
 Domino rei condemnato poterit fieri executio executorialium contra depositarium, commodatarium, & similem eius nomine detinentem. 368.1.112
 Donatione in stipulationem deducta & virtute stipulationis condemnatus donator, non amittit privilegium illi competens, ne conueniatur ultra quàm facere potest. 8.1.27

Dos data filiz ultra taxam legis regie reuocatur cum fructibus. 499.2.155
 Dubitatio probabilis quando fuisset dubitatio, quis duorum sit hæres, necesse est, ingredi iudicium petitorium, & appellatio admittitur. 182.2.92

E

Ecclesia diruta & collapsa debet reparari & reedificari ex redditibus suæ fabricæ. 51.2.1
 Ecclesia simplex diruta (deficiente fabrica) seu beneficiato, aut his adhuc non sufficientibus, an petenda sit elemosyna in populo & inter vicos circumuicinos, maxime si Ecclesia maximæ sit deuotionis. 53.2.21
 Ecclesia simplex diruta omni destituta remedio ad refectionem, quomodo cum omnibus oneribus, & emolumentis sit ad matricem transferenda. 54.1.28
 Et quid & quando Ecclesia Parochialis collapsa est, & non sit vnde reparetur, ad quam Ecclesiam sit transferenda, cum quibus qualitatibus, & conditionibus iuxta Concil. Trident. & congregat. Cardin. ibid. 2.27. & quando ipsa Ecclesia est profananda, & de aliis vide ibid.
 Ecclesia si reperitur scripta in Catastro Episcopi inter Ecclesias collegiatas, nihilominus collegiata non dicitur. 153.1.261
 Ecclesia, quæ habet arma Regia, vel alia similia signa regalia demonstrantia fuisse vel esse monasterium virorum, attendenda est ad nouam recuperationem. 154.1.269
 Ecclesia nunc Parochialis, si appareat aliquando fuisse monasterium virorum & consistorialem, recuperatur ius patronatus Regium. 157.2.318
 Ecclesiam construens an in reparatione & reedificatione sit aliis preferendus. 57.1.47. remissiuè.
 Ecclesiam non Parochiales vbi collapsæ sint, & deficiat qui contribuat, an & quado radicibus erunt destruendæ. 53.2.20
 Edictum in prouisione beneficij iuris patronatus indistinctè an sit necessarium. 98.2.52
 Edictum ad Parochialem proponendum est cum termino decem dierum, nec ultra alios decem dies prorogari potest. ibid. 53
 Edictum appositum cum minori termino decem dierum vitiat prouisionem. 99.1.59
 Edictum non sufficit, sed debent specialiter & nominatim citari patroni, qui sunt certi & cogniti, aliàs prouisio erit nulla. 111.2.181
 Edicto apposito cum maiori termino viginti dierum prouisio an vitietur in totum, an solum edictum respectu excessus dumtaxat. 98.2.57
 Edicta omnino & necessariò præcedere debent prouisionem beneficij sue simplicis, siue curati, quod sit iuris patronatus, aliàs erit nulla. 111.2.179
 Aliud est in beneficiis merè collatiuis. ibid. & seq.
 Edicta debent continere terminum competentem & perceptorium. ibid. 180
 Edictorum omisso in prouisione Parochiali an vitietur concursus, & qui affirmatiuum indistinctè tenuerint. 98.1.49
 Edictorum omisso regulariter prouisionem beneficij non vitiat, nisi tantum vbi consilium prouinciale id statuit. ibid. 50
 Edictorum prorogatio fieri non potest absq; causa. ibid. 2.56
 Edictorum appositio emissa in beneficio iuris patronatus, licet vitietur, non tamen vitiat presentia

sentationem. 112.1.183
 Effectus immemorialis cessat, vbi constat de mala fide. 155.1.287
 Electio ad munus publicum facta de incapace suspenditur per appellationem & contradictionem, possessionisq; traditio interim nulla est. 83.1.19
 Electio ad munera publica quibus pertineat, & qui ad eam sit citandus, & an per electionem indigni priuatur eligens pro illa vice. ibid. 20. remissiuè.
 ab Electione & nominatione muneris nulliter & non seruanda debita forma celebrata, nec est necesse appellare, nec executionem mandanda erit. ibid. 19
 Electione parochialis facta per Episcopum non seruata forma Concilij, condemnatio fit fructuum. 41.1.85
 Electus & nominatus ad officium seu munus publicum vtilitate & autoritate, si habens excusationem intra terminum ad appellandum ea opposita, non prouocet, videtur electioni consentire, & amplius non auditur appellans. 82.2.17
 Electus ad officium pro hoc anno contra electionem, mota lite durante, puta tertia parte anni, obtinuit executorialis, nõ executor poterit illas exequi pro toto anno aliud tempus subrogando loco temporis transacti. 45.2.54
 Electus ad officium vti impeditus iniuste, habet recursum ad interelle. ibid. 55
 Electo ad officium publicè autoritate, priuatum verò vtilitate, vt est tutela, & cura, si intra quinquaginta dies legitimas excusationes probatas iudex non admittat, permittitur appellare, non secus. 83.1.24
 Emphyteuta ob non solutionem tunc cadit in communi domino volente, & declarante. 106.2.136
 Emphyteuta, vsufructuarij, & similes, possident naturaliter, quia subire tenentur iudicium, si agatur super iure ad illos spectante. 370.2.133
 Emphyteuticæ rei tertius possessor directò conueniri potest pro canonis præstatione. 381.1.217
 Emptor auctore prætorè possidet bona fide & dominium habet. 421.1.176
 Episcopus Vicarium, Castellanus castelli sui substitutum, iudex suū locum tenentem quando possit liberè amouere cum causa, vel absque illa, vel quando non reuocare iuravit. 82.1.12. remissiuè.
 Epitaphium mentionem faciens de familia in antiquis probat legitime. 154.2.276
 Epitaphiis seu literis descriptis in lapidibus antiquis fides adhibetur. ibid. 1.274
 Equo seu mula vendita, an veniat sella, frenum, & alia ornamenta, quibus tempore contractus fuit ostensa. 440.1.104
 Eremitoria destructa tempore Clerici, ex qua plures fructus & prouentus percipisse apparer, an eius hæredes ad reparationem sint compellendi, casus de facto refertur. 54.1.22
 Error dicentium appellari non posse ab actibus & sententiis negativis damnatur, & eorum falsa fundamenta. 195.1.74
 Eniù per sententiam canonicatū quem quis optauerat, dimissa portione quæ alteri fuit collata, huic nocet sententia etiam non citato, quia ad portionem redit condemnatus. 488.1.33
 Et idem erit si plures gradatim optauerit, quia primus optans, condemnatus cæteris gradatim officij. ibid. 34
 Examen Parochialis vacantis non debet fieri nisi

cum tribus saltem examinadoribus. 99.2.66
 Examen requiritur etiam in beneficiis simplicibus iuris patronatus mixti. 112.1.188
 Examine non excusatur etiam quilibet notoriè doctus. ibid. 189
 Examinator si electus intra terminum ad appellandum legitimas excusationes non proponat, in posterum erit cogendus, & eius appellationi non deferendum. 83.1.23
 Examinatores electi & nominati possunt per ordinarium cogi illud munus (cum sit publicum vtilitate & autoritate) subire. ibid. 22
 Examinatores ad minus sex singulis annis eligendi sunt ab Episcopo in Synodo, ex quibus tres quoslibet ad singulas vacationes potest eligere. 99.2.67
 Examinatores antiqui si tot non sint, Episcopus alios supplet, approbatos tamen à Capitulo. 100.1.72
 Examinatores etiam antiqui si nulli supersint, alios novos non minus sex deputet cum approbatione Capituli. ibid. 73
 Examinatores non possunt deputari incerti, puta; prior talis monasterij Magistralis aut Doctoralis, &c. ita vt futuri comprehendantur. ibid. 76
 Examinatores debent pro forma renuntiare Episcopo, quotquot idonei reperti fuerint, & an debet hæc renuntiatio fieri secretè aut palam. ibid. 2.79
 Examinatoribus minus sex deputatis in Synodo deputatio non erit legitima, sed contra formam Concilij, & concursus per eisdem factus erit irritus. 99.2.69
 Examinatoribus sex deputatis in Synodo, si aliqui intra annum vel mortui, vel absentes sint, tota facultas spectat ad superiores, etiam si vnus tantum si vnà cum Episcopo, aut Vicario. ibid. 70
 Examinatoribus omnibus intra annū mortuis vel absentibus, Episcopus vsque ad numerum subrogabit alios ex antiquis Synodalibus. 100.1.71
 Excedentes claustra & limites virtutis intrant potestatem Dæmonis. 296.2.17
 Exceptio orta ex ventre Bullæ tunc impedit executionem illius, quando gratia est conditionalis, non aliàs. 31.2.28
 Exceptio litis pendentiæ super nullitate aut reformatione pensionis, non impedit interim agere via executiua ad ipsam pensionis exactionem. 32.2.41
 Quod procedit siue quando lis pendet vigore commissionis Pontificis cū clausula ordinaria (sine retardatione solutionis pensionis, &c.) & quibus rationibus hæc clausula in commissionibus apponatur. ibid. & 50
 Exceptio nullitatis opposita executioni pensionis debet apparere notoriè & euidenter, aliàs non impedit executionem. 33.2.51
 Exceptio quæ opponitur executioni pensionis debet consistere incontinenti. ibid. 53
 Exceptio surreptionis, & obreptionis efficit executionem incompetentem. 34.1.55
 Exceptio, quòd in secunda reservatione pensionis non fuit facta mentio de alia pensione eiusdem beneficij, an requirat altiorē indaginem. ibid. 2.60
 Exceptio reductionis, pensionis quando prouenit ex ventre Bullæ conditionabiliter, nempe (dummodo tãtam partem remaneat, &c.) impedit executionem, etiam si incontinenti non probetur. ibid. 63

Index Rerum,

Exceptio quæ oritur ex ventre instrumenti Cameralis, etiam si requiratur altiore indagine, admittitur ad impediendam eius executionem. *ibid.* 64

Exceptio illa consentientem pensioni caruisse bono iure & beneficii possessione, non impedit executionem contra titularum. 35.2.72

Exceptio opposita per citatum, se non possidere beneficium pensione grauatam, legitima est ad impediendam illius executionem. *ibid.* 75

Exceptio quæ requiratur altiore indagine, relinquatur arbitrio iudicis regulato ex dictis hoc capite. 36.1.80

Exceptio iuris patronatus Regiæ opposita quousque in Senatu Camera Regiæ terminetur, ordinarius tenetur superfedere in provisione beneficii. 144.1.175

Exceptio, per quam mutatur figura iudicij, non est admittenda in causa appellationis. 161.1.6

Exceptio respiciens proprietatem, cum possit repelli, si admittatur, de ea erit cognoscendum in possessorio, à quo iudicio tanquam mixto datur appellatio. 182.1.93

Exceptio ubi sit opposita appellationem esse tertiam, & iudex se competentem pronuntiet, sententia lata eiusdem tertie appellationis vigore erit valida. 225.2.31

Exceptio, quæ omissa fuit à parte citata per iudicem super causâ cognitione adhibita in executione, non potest postea executor, cui executio committitur, de ea cognoscere. 272.1.4

Exceptio nullitatis ex defectu mandati & iurisdictionis non censetur exclusâ ab statuto excludente omnes exceptiones. 283.1.124

Exceptio releuans & legitima dicitur quæ provenit à casuali, quæ iustam causam præstat appellandi. 317.1.8

Exceptio si non potest executioni opponi, non potest appellari ob reiectionem. *ibid.* 9

Exceptio falsæ & surreptitiæ commissionis oritur post sententiam, & est incognita superiori. 318.2.22

Exceptio dominij aut possessionis potest tertius oppositor proponere coram iudice requisito pro executione sententiæ, quia vltimum longè distat superior. 323.2.75

Exceptio nullitatis incontinenti probata, ex inspectione actorum, est legitima, & impedit etiam trium conformium executionem. 332.1.35

Exceptio nullitatis ex defectu iurisdictionis etiam trium conformium executionem impedit. *ibid.* 36

Exceptio nullitatis notoriè impedit executionem opposita coram iudice sententiam ferente: executor autem non tenetur terminare, sed interim superfedere. *ibid.* 37

Exceptio legitima vt per executorem admittatur, debet vel ex eisdem actis probari, vel conferre incontinenti probationem. 334.2.52

Exceptio quæ continet aliquam dubitationem iuris vel facti non promptè, liquidabilem respicit proprietatem. 335.2.63

Exceptio modificatiua cum non impugnat sententiam, dicitur quid separati ab appellatione principali. 336.1.66

Exceptio collationis bonorum potest vt modificatiua opponi executioni sententiæ. *ibid.* 1.68

Exceptio peremptoria modificatiua semel iudicio principali & ante sententiam opposita, & à iudice reiecta, in executione opponi non potest. *ibid.* 69

Exceptio modificatiua semel opposita, & terminata in principali, non potest executioni sententiæ opponi. *ibid.* 70

Exceptio modificatiua semel opposita in processu ad vnum finem, potest ad aliud diuersum in executione sententiæ opponi. *ibid.* 71

Exceptio peremptoria modificatiua semel processui opposita, non tamen per iudicem super ea pronuntiatum, an executioni opponi possit. *ibid.* 72

Exceptio sumptuum est modificatiua, & admittenda per executorem executioni sententiæ, quam directò non impugnat. *ibid.* 73

Exceptio modificatiua opposita, & non determinata, censetur reiecta executioni sententiæ, quando est compatibilis cum sententia. 337.2.85

Exceptio opposita & non terminata, censetur reiecta, & non admittenda in executione, quando est incompatibilis cum sententia. 338.1.86

Exceptio competens obligatio ad alimenta, ne conueniatur vltra quàm facere possit, est modificatiua. *ibid.* 88

Exceptio augmenti, aut diminutionis bonorum alimentarij, & alimentantis, est legitima, & variatur iuxta augmentum & diminutionem. *ibid.* 89

Quod intelligitur si incontinenti hæc augmenti, aut diminutionis exceptio probetur. *ibid.* 90

Exceptio orta ex ventre sententiæ, est legitima, quam si executor reiciat, excedit. *ibid.* 2.99

Exceptio ex ventre sententiæ aut instrumenti obstat etiam non opposita, quia semper loquitur, & simul cum actione præsentatur & deducitur. 339.1.101

Exceptio orta ex instrumento prodest si ex eo agatur, secus si ex re iudicata super instrumentum, nisi & in illa sit inclusa. *ibid.* 102

Exceptio (non impleuisti ex latere tuo) legitima apponitur executioni. *ibid.* 2.108

Exceptio (tu non impleuisti ex parte tua) oritur ex ventre sententiæ, & quocumque opponi potest executioni. *ibid.* 109

Exceptio (rei non tradita, & pretij non soluti) eius est natura cuius exceptio (tu non impleuisti) & opponi potest executioni sententiæ. 340.1.113

Exceptio etiam dilatoria quæ oritur post sententiam potest licitè eius executioni opponi. *ibid.* 114

Et quomodo intelligatur. *ibid.* remissiuè.

Exceptio dilatoria orta post litem contestatam, potest opponi. *ibid.* 115

Exceptio (quod petis intus habes) opponi potest sententiæ. *ibid.* 2.119

Exceptio defectus mandati aut iurisdictionis, est perpetua, & nunquam censetur exclusâ, & obstat etiam tribus conformibus. *ibid.* 125

Exceptio opposita primæ solutioni annui redditus, & reiecta, an opponi queat in executionibus sequentium annorum. 341.2.135

Exceptio sequestri autoritate iudicis præcipientis debitori ne soluat suo creditori, an impedit executionem pro ipso debito sequestrato. 343.2.151

& quid si debitor sequestrum procurauit. *ibid.* 152. & quid aduersus fideiussorem. *ibid.*

Exceptio litis pendentiæ in executiis non admittitur. 345.2.171

Exceptio eadem obstat cessionario quæ cedenti, & etiam intrulo, lite pendente, & eadem competit exceptio, quæ condemnato per sententiam. 346.1.175

Exceptio iudicio opposita, de qua est actum, non tamen

& Verborum.

tamen eius sit mentio in sententia, quando censetur omnia. 360.1.55

Exceptio rei iudicata nocet eadem, ubi est res vel persona verè vel interpretatiuè. 393.1.326

Exceptio rem planis minusve esse liquidatam, sententiæ executionem non suspendit. 430.1.22

Pro taxa in dubio præsumitur. *ibid.* 23

Exceptio taxæ excessus ubi inducit contractum usurarium, si probetur intra decem dies admittitur in executione ob periculum. *ibid.* 24

Contra euincentem rem cum fructibus opponi potest exceptio fructuum quos aliquo tempore euincens percepit, aut rem possedit. 437.1.78

Exceptio, quod petis intus habes, opponitur post rem iudicatam contra victorem. *ibid.* 79

Exceptio pauperatis an & quando excuset à solutione fructuum. 438.1.86

Exceptio rei iudicate obstat ubi datur identitas rei, causæ, & personarum. 464.1.73

Exceptio quæ oritur ex sententia præcisè, est verificanda in executione, etiam si requiratur altiore indagine. 476.2.49

Exceptio nullitatis si oritur ex ventre instrumenti quod exequitur, suspendit eiusdem executionem. *ibid.* 50

Exceptio orta ex ventre sententiæ aut instrumenti, non censetur exclusâ, etiam si requiratur altiore indagine. *ibid.* 52

Exceptio reuelans vel non, secundum naturam iudicij executi quæ dicitur, remissiuè. 502.2.189

A reiectione exceptionis non debito aut legitimo tempore oppositæ appellationi emissa non defertur. 224.2.14

Si ope exceptionis repellatur, aliàs bene poterit actionem iudicatam procurator intentare. 285.1.143 & de aliis limitationibus ibi remissiuè.

A reiectione exceptionis in executione incidentis appellatio est necessaria, aliàs transit in rem iudicatam. 329.1.9

Exceptionem legitimam, puta, surreptionis, defectus iurisdictionis, vel ortam ex ventre gratiæ tacitè, expressè, purè, aut conditionaliter, si executor non admittat, excedit, & appellatio vti legitima suspendit. 311.1.24

Et hoc casu Senatus Regius aditus per viam violentiæ deferre, & reponi, decernit. *ibid.*

Exceptionem præscripta executionis non est necesse opponere, sed iudex ex officio id tenetur, cum appareat ex inspectione sententiæ. 259.2.8

Exceptionem contradicere non sufficit, nisi etiam à receptione opponens appeller. 244.1.247

Exceptionem impugnantem potestatem delegantis potest delegatus cognoscere. 318.2.25

Succumbens in exceptione compatibili cum actione, non prohibetur in aliud iudicium deducere, si de ea non fuerit iudicatum. 337.2.82

Exceptio (tu non impleuisti) stante, inhibitiō expeditur contra executionem. 339.2.110

Exceptiones oppositæ si requirant altiore indagine, referantur iudicio ordinatio. 32.2.40

Exceptiones plures aliæ quando possunt opponi executioni pensionis, & de effectibus quasi pensionis pensionem exigendi, & quibus clausulis in eius causa appellationis referretur, & de aliis pluribus in causa iudiciali in materia pensionis, qui sint videndi. 362.89

Exceptiones, quæ admitti non debent in prima instantia, nec etiam admittendæ sunt in secunda. 160.2.5

Exceptiones incompetentiæ sui aut mandantis, si subexecutor reiciens procedat executione, excedit, & datur appellatio suspensiuæ. 316.2.6

Exceptiones infringentes iurisdictionem delegantis, admittit & cognoscit delegatus. 318.2.26

Exceptiones executorialium executioni conuenientes legitime dicuntur, & vt solutæ admittenda. 328.2.1

Exceptiones dicuntur non legitime, quæ à lege reprobandur. *ibid.* 3

Exceptiones minus legitimas & reiciendas admittens executor excedit, ex hoc capite appellatio ni vt licitè deferendam est. 329.2.9

Exceptiones legitime quæ executioni sententiæ opponi possunt, in duplici sunt differentia. 330.1.14

Aliæ infringunt sententiam, illiue ex diametro repugnant: aliæ non repugnant directò, sed tantum modificanc, & quales sint in vtroque casu. *ibid.*

Exceptiones omnes indistinctè omnes executores an admittere, & terminare queant. *ibid.* 15

Exceptiones infringentes & annullantes sententias licet executor non teneatur admittere, potest tamen, si vult, ad effectum superfedendi, & rescibendi dumtaxat. *ibid.* 2.18

Primò quando exceptio esset notoria, & non dum fuisset in iudicio deducta. *ibid.* 19

Secunda exceptio excommunicationis opposita petenti executionem. *ibid.* 20

Tertia exceptio & causa nouiter orta, quam si cognosceret iudex superfederet. *ibid.* 21

Quarta exceptio falsa rescipti. *ibid.* 22

Quinta exceptio nullitatis notoriæ, ubi executio est irretactabilis. *ibid.* 23

Exceptiones modificatiuas quæ directò non infringunt sententiam, sed respiciunt executionem sententiæ tantum, executor mixtus admittere tenetur. 332.2.39

Exceptiones modificatiuæ naturæ executionis conueniunt, & ideo admittendæ per executorem. 333.2.46

Exceptiones quæ coram ipso executore proponi possunt, & quæ non, sub coram superiori mandante. 334.1.48

Exceptiones legitime à reiectione vt possit appellari, & excedat executor, debet illius probatio incontinenti offerri, non aliàs. *ibid.* 2.50

Exceptiones peremptoriæ quæ non infringunt, nec directò impugnant, sed modificanc sententiam, possunt vt legitime opponi in eius executione. 335.2.65

Exceptiones modificatiuæ & legitime quæ sint. 336.1.67 remissiuè.

Exceptiones attingentes proprietatem non admittuntur in iudiciis possessoriis. 379.2.206

Exceptiones proprietatis tendentes ad diluendam possessionem admittuntur in iudicio possessorio. *ibid.* 207

Exceptiones excludentes qualitatem requisitam à iure ad obtinendum in iudicio possessorio admittuntur omnes. 380.1.208

Exceptiones omnes spectantes liquidationi, in executione admittere tenetur executor, tam ex parte actoris quàm rei. 435.2.67

Exceptiones releuantes & proportionabiles iudicio executiuo executor tenetur admittere, aliàs Rota admittit appellationem. 436.1.71

ab Exceptionum excusabilium contra notorium denegatione interlocutoria appellatio admittitur.

Index Rerum,

tur, etiam si à diffinitiva non admittatur. 204.
 2. 59
 Exceptionibus moderantibus sententiam ferendam non admittit potest appellari, nihilominus poterit procedi in causa principali tanquam separata. 210. 2. 34 vbi de exemplis. & 35. vbi de ratione.
 de Exceptionibus oppositis tribus sententiis vel duabus conformibus iuxta statutum qui videdi. 211. 2. 70
 Exceptionibus omnibus sublati per statutum non tollitur orta ex eodem statuto. 339. 1. 100
 Exceptionibus omnibus exclusis non intelligitur exclusio exceptio (tu non impleuisti.) ibid. 2. 111
 Excessus est potestatis mandatae limitum transgressio. 275. 1. 36
 Excessus est nouum quoddam grauamen extra limites potestatis mandatae per executorem illatum, & hac descriptio magis consonat. ibid. 37
 Excessus executionis dicitur casus non decisis in sententia, quae exequitur. 278. 2. 70
 Excessus potestatis dicitur & committi tot modis, quor potest aliquid dici plus. ibid. 75
 Excessus omnis grauamen est. 279. 1. 76 non econuerso. ibid.
 Excessus grauamen est qualificatum, plura specialissima continens. ibid. 77
 Excessus dicitur quando aliquid additur sententiae quae exequitur, non tamen quando aliquid detrahitur. ibid. 82
 Excessus & defectus inter se contraria sunt, & repugnantia. ibid. 83
 Excessus intra quod tempus sit proponendus dicitur. 281. 1. 101
 Excessus executoris vt non sit nullitas, sed iniustitia tantum, egeatque appellacione, qui teneant. ibid. 102
 Excessus quilibet executionis est nullus, quia in excessu executor carer potestate, mandato & iurisdictione. 282. 1. 108. & tempera, vt 248
 Excessus per viam appellacionis & nullitatis potest in iudicium proponi. ibid. 2. 110
 Excessus omni mandatae commissionis est nullitas. ibid. 111
 Excessus executoris non transit in rem iudicatam, quominus quocumque tempore possit in iudicium allegari. ibid. 113
 Excessus an vltra triginta annos possit proponi. ibid. 114
 Excessus executoris excedentis limites sententiae potest quodcumque proponi. 283. 2. 126
 Excessus executoris est attentatum. 284. 1. 133
 Excessus executoris est incompatibilis cum simplici grauamine, & iniustitia. ibid. 134
 Excessus in vno casu allegatus supponitur in aliis non adesse. 286. 1. 136
 Excessus executoris quomodo sit probandus. 287. 1. 163
 Excessus non praesumitur nisi per appellatorem probetur. ibid. 164
 Excessus debet constare euidenter, verisimiliter & probabiliter. ibid. 165
 Excessus executoris probatur ex inspectione actorum quae gestit, & commissionis. ibid. 2. 167
 Excessus directo opponitur commissioni mandatae, iuxta quam appositus clarius patet. 288. 2. 179
 Excessus separati ab executione possunt probari per testes, vt vararati, vel illi qui ex actis non apparent, tangunt tamen negotium principale. 289. 1. 188

Excessus executoris tangens executionem ex actis non apparet per viam querelae, proponi potest coram superiori, licet interim non suspendat. ibid. 189. & ibi declaratur.
 Excessus supponit defectum potestatis, & iurisdictionis, ac nullitatem grauamen simplex, aut etiam potestatem & actus varietatem supponit. 290. 2. 208
 Excessus executoris vt reponatur, non est necessaria appellatio, sed querela sufficit. 292. 2. 228
 Excessus & nullitas deducta per viam appellacionis impedit executionem. 293. 1. 237
 Excessus per viam appellacionis, huius natura vestitur & assumit vires. ibid. 239
 Excessus ratione causae ille dicitur, qui concurrens circa exceptionem iniuste admittendam, vel reiciendam. ibid. 243
 Excessus ob non admittam legitimam exceptionem executioni appositam praeside requirit appellacionem, alias transit in rem iudicatam. ibid. 244
 Excessus ratione causae (hoc est) ob exceptionem reiectam, non est nullitas. 294. 1. 248
 Excessus est articulus separatus ab executione & executorialibus. 298. 2. 38
 Excessus contractuum grauentium non tangit, & ideo simplex commissio datur super appellacione ab eo. 299. 1. 40
 Excessus ex defectu potestatis à ceteris excessibus speciebus substantiam rapit, & de omnibus componitur. 316. 1. 1
 Excessus nullus alius maior quam defectus potestatis mandatae, quia immediate & naturaliter est excessus. 317. 2. 13
 Excessus executoris vt detegatur inquirimus potestatem mandantis. 319. 1. 31
 Excessus de persona ad personam nullitas est. 355. 2. 4
 Excessus adest in executeore, seu quolibet alio delegato, ergo licita est appellatio; valet argumentatio. 356. 1. 5
 Excessus de persona ad personam est causa legitima appellandi ab executeore. ibid. 7
 Excessus circa liquidationem dupliciter consideratur, proprie, & abusive seu improprie. 429. 2. 7
 Excessus improprie accidit vbi nimis taxatos fuisse fructus condemnatos quis asserit. ibid. 8
 Excessus improprie est potius iniustitia & simplex grauamen, quia executor tunc continetur sub limitibus suae commissionis. ibid. 9
 Excessus vere & proprie in liquidatione contingit, quando executor modum condemnationis, sive etiam liquidationis essentialiter varauerit, aut mutauerit. 431. 1. 31. reddunt exempla. ibid.
 Excessus à principio causat nullitatem manifestam in executione. 491. 1. 68
 Excessus est attentatum. 500. 1. 137
 Excessus ad instar attentati reponitur. ibid. 158
 Excessus commissionis causat attentatum, quo omnia attentatorum requisiti concurrunt. ibid. 159
 Excessus aliud quid est diuersum & separatum à sententia & executione. 503. 2. 204
 Excessus separabilis vitatur, sed non vitatur totum. 505. 1. 216
 Excessus executionis materia subtilis, difficillima, & indigesta est, & vtriusque fori tribunalibus frequens. 246. 1. 2
 Excessus reuocationem nullitatis remedium iure introductum est. 280. 1. 91
 Excessus causa pendente an currat tempus ad appellandum à simplici grauamine, casu quo declaratur non excessisse executorem. 283. 2. 130
 Excessus

& Verborum.

Excessus causa, & simplicis grauaminis sunt inter se diuersae. 284. 2. 138
 Excessus articulo pendente non currit terminus ad appellandum à simplici grauamine executoris. ibid. 139
 Excessus causa si non sit in appellacione expressa, executor non tenetur superfedere, sed exequi. 285. 2. 147
 Excessus causam exprimere, nullam tamen, non prodest. ibid. 148
 Excessus causa est exprimenda, vt discernatur, an sit appellatio deneganda, vel concedenda audientia. ibid. 149
 Excessus causa omissio non vitiat appellacionem, nec ea non est de substantia nisi quoad effectum deferendi. ibid. 151
 Excessus specialis expressio requiritur, ita vt non sufficiat appellatio, quia excessisti à tua commissio. 286. 1. 152
 Nec sufficit expressio in genere per relationem ad acta. ibid. 153
 Excessus causa expressa si non concernat totam executionem, illam non suspendit appellatio, sed excessum expressum. ibid. 155
 Excessus executoris per commissionem detegitur, sicut macula faciei per speculum. 288. 2. 180
 Excessus causa succumbenti non obstat exceptio rei iudicatae, quo minus per viam simplicis grauaminis vltimus grauamen in iudicium deducatur, quia est causa diuersa & separata. 289. 2. 196
 Excessus causa an vtraque pars possit appellare semel. 290. 2. 210
 Excessus ad reuocationem an praesca & necessaria sit appellatio. 292. 1. 222
 Excessus reuocationis tria remedia sunt à iure assignata, appellatio, nullitas, & querela. ibid. 223
 Excessus nullitas per querelam deducta non suspendit executionem. 293. 1. 234
 Excessus consentite non videtur, qui consentit sententiae. 273. 1. 15
 Excessus executoris tria reperiuntur in iure descripta remedia. 279. 2. 84
 contra Excessum executoris potest grauatus implorare officium iudicis superioris. 280. 1. 88
 Excessum non adesse declarans superior non causat perpetuum prauidicium, sed reparabile per viam simplicis grauaminis prosequendum post executionem. 289. 1. 192
 Excessum non fuisse licet declaratur, non tamen negatur adesse grauamen simplex. ibid. 2. 193
 Excessum factum per delegatum Principis potest ordinarius reponere. 291. 1. 227
 Excessum dumtaxat reponendum, non totam executionem, qui probant, vbi de communi praxi. 505. 1. 213
 Excessum reponere potest de facto, & proprio motu reponere ipsemet executor qui excessit. 510. 1. 264
 ab Excessu poenae in notoriis datur appellatio, 205. 1. 62
 A qualibet causa mundi licet aliàs negetur appellatio, tamè admittitur ab excessu. 273. 2. 16
 in Excessu cessat omnis res iudicata, & omnis obligatio executiua. 278. 2. 71
 ab Excessu appellacionis emissae nisi executor deferat vim facere, decernit senatus aditus per viam violentiae. ibid. 74
 ab Excessu simul cū querela appellare valde vtilissimè est, nec executor excessu exequatur. 280. 1. 92
 ab Excessu executoris vtilius est appellare, vt enite-

tur actualis executio grauaminis. ibid. 2. 95
 ab Excessu vtens appellacionis remedio non auditur post decem dies. 281. 1. 100
 ab Excessu quantumvis nullo vtile est appellare vt causet suspensionem. 282. 1. 109
 de Excessu executoris etiam post triginta annos & perpetuo agi posse, defendit Author. 283. 1. 117
 super Excessu iudex dumtaxat aditus non potest se intrinsece & cognoscere de simplici grauamine, & iniustitia executoris. 284. 1. 135
 ab Excessu qui appellauit etiam si succumbat, prodest illa appellatio, vt possit prosequi super simplici grauamine, & cur. ibid. 2. 140
 ab Excessu appellacioni emissae per procuratorem carentem speciali mandato ad idem deferendum non est. ibid. 141
 ab Excessu si appelletur, debet excessus nominatim exprimi, alias appellacioni deferendum non est. 285. 1. 144
 ab Excessu contra appellatè est iuris praesumptio, cum ab executeore regulariter sit prohibitum, nisi specialiter ab excessu, & ideo is debet exprimi, vt executor cognoscat an sit deferendum. ibid. 2. 145
 ab Excessu appellacioni restitit ius non facta causa expressione. ibid. 150
 ab Excessu appellatio an totam executionem suspendat, an solum excessum expressum. 286. 1. 154
 ab Excessu executoris non nisi semel appellari potest, nec secunde appellacioni deferendum. 289. 1. 190
 ab Excessu appellatus iuris praesumptionem contra se habet, quod ideo restringit potestatem appellandi. ibid. 191
 de Excessu proposito & sic de qualitate grauaminis si non constat, grauamen simplex referatur remanet suo loco & tempore deducendum. ibid. 2. 198
 vbi de exemplo.
 ab Excessu appellare, licet non sit necessè, tamen valde est vtile, vt executor superfedeat in executione eiusdem excessus. 292. 2. 229
 ab Excessu appellatio omnino necessaria est, vt recuti possit ad Regium senatum pro tollenda violentia. 293. 2. 242
 ab Excessu appellatio ad superiorem mandantem proponenda est. 295. 2. 2
 ab Excessu de persona ad personam appellacioni vt legitima & suspensiuè deferendum est. 356. 1. 6
 ab Excessu improprie, puta vbi nimis fructus sunt taxati, non datur appellatio suspensiuè. 429. 2. 10
 ab Excessu appellatio super eo dumtaxat deuoluit cognitionem. 504. 1. 208
 Excessus tendunt in noxam reipublicae ac regulariter in malam partem sumitur. 279. 2. 85
 Excedit executor exequendo personas non nominatas in executorialibus, nec virtualiter aut visibiliter expressas. 355. 1. 1. & 4
 Excedit se extendens ad aliam rem, seu quantitatem non expressam. 402. 2. 12
 Excedit se extendens ad aliam rem extra expressam, ibid. 13
 Excedit exequendo in alia re quae non fuerit iudicata. 403. 1. 16
 Excedit, si sententiam qua quis est priuatus & inhabilitatus ad beneficium, extendat ad pensionem etiam qua loco beneficij habetur. 406. 2. 49
 Excedatne si sententia qua clericus est suspensus ab officio, illam extendat ad beneficium. 407. 55
 Excedit in liquidatione, si condemnationem in fructibus perceptis extendat ad eos qui percipi poterunt. 432. 2. 40
 Excedit

Index Rerum,

Excedit quando liquidationem addiderit condemnationi, quia nouam addit condemnationem, & à tali excessiua liquidatione licet appellare. 434. 1.56
 Excedit si exceptiones admissibiles in liquidatione non admittat, vel admittat reiciendas, ob quod licet appellare. 436.1.70
 Excedit si dilacione aut conditione sententia pendente exequatur. 446.2.4
 Excedit cum clausula (parito iudicato) si ante partitionem fructuum virtualiter comprehensorum in sententia, quæ vititur verbo (restituere,) procedat in principali. 502.2.192
 Excedit in liquidatione si lata sententia super fructibus à tempore litis contestationis, & liquidet à tempore occupationis. 432.2.43
 Excedere dicitur si aliquid dolose vel lata culpa faciat. 280.1.87
 Excedere dicitur eo ipso quod absque iurisdictione procedit. 316.2.5
 Excedere executoré hoc casu qui tenet. 419.1.57
 Excedere fines mandati non dicitur procurator opponens manum ad connexa mandato. 439.2.100
 Qui non excedere dixerint hoc casu recensentur. 474.2.27
 Excedens modum defensionis non punitur pro totis percussoribus, sed pro excessu duntaxat. 505. 1.215
 Exceditur modus inter exequendum, si pars non citetur in eo quo debet adesse. 435.1.63
 Excessisse executorem vbi sit declaratum, an tota executio reponenda, an pro parte excessus duntaxat. 503.1.195
 Excommunicatio est actus executiuus. 310.1.61. & seqq.
 Excommunicatio ab homine non fertur nisi pro contumacia. ibid.62
 Excommunicatio pertinet ad iurisdictionem contentiosam, cum absque cause cognitione ferri non debet. 453.2.59
 Excommunicatum in articulo mortis constitutum potest iudex à quo appellatione pendente absolueri, quia periculum est in mora. 12.1.68
 Executio vbi denegata est ex eo, quod instrumentum est vulneratum, expectantur tres conformes sententia, secus vbi ex alia causa denegatur nõ tangente vires instrumenti. 44.1.46
 Quando denegatur ob aliquam nullitatem referuato iure creditoris, consultius faciet ex integro executionem repetere, quam appellatione vti. ibid.47
 Executio iuris iure facit iniuriam. 62.1.32
 Executio prædictæ sententia vt impediatur, sufficit vt nullitas aliunde proueniat, etiam si non sit expressa in d. Bulla Pij V. 113.1.199
 Quarum trium conformium super principali sit executio, licet appellari possit ab ea respectu nullitatis. 220.2.57
 Executio rei iudicata & instrumenti guarantigiati æquiparantur à iure. 247.2.12
 Executio dicitur de appendicibus. 248.2.18
 Executio in quem finem inducta. 249.2.28
 Si ab eodem iudice sit facienda, parui refert executoriales conficere, cum sufficiat sola sententia à Notario signata publica forma. 253.2.71
 Executio vigore executorialium non intimatarum capitulo, sed quibusdam canonicis non congregatis, capitaliter est attentata. ibid.73. & quando tunc valeat. ibid.
 Executio & possessio capta vigore executorialium

ante intimationem, & eius reproductionem est attentata, & nulla. ibid.75
 Executio est nulla nisi intimetur executoriales late contra vnum alteri possessori resignatario, vigore clausulae resignationis gratiosa, etiã quoad possessionem, quã actualiter reperitur. 254.1.76
 Si est petita actio in factum, ordo iuris seruari debet. 262.2.41
 Ex executorialibus per officium iudicis petita non requirit libellum, nec figuram aut ordinem iudicij, & ideo vberius est ex eo agere, quam actio in factum. 263.1.44
 Siue petatur iudicis officio, siue actio in factum, ab executorialibus appellacione suspensuum non recipit. ibid.45
 Cepta per litis contestationem perpetuatur in quadraginta annos ius exequendi. ibid.47
 Facta pendente excessu deducto per viam appellationis, est attentata & reuocatur. 293.1.238
 Quando fit ab eo iudice vel eius executoré super eadem re super qua lata est sententia, citationem non requirit. 304.1.8
 Vbi est facta rei, iudicis aut litigantis condemnati persona requirit citatione præcisè. ibid.9
 Vbi est facienda in persona specialiter non nominata, in executorialibus citatio an necessaria sit. ibid.2.11
 Executio & eius acta corruunt si omittatur necessaria citatio. 305.1.16
 Executio cepta pro re, an ea perempta sit prosequenda, & in quo. 308.1.37
 Fit per manum militarè & violenter, si aliter perfici non potest. 310.1.57
 Executio facti dependentis à voluntate condemnati, fit per carcerem postea crescente contumacia per censuras, iuxta Concilium. ibid.2.64
 Si fiat in officis publicis vendibilibus, debitor compellendus est renuntiare, & titulum officij exhibere. 313.1.91
 Vbi sit facienda in officio vendibili, & sit ad eundem Rex, quomodo debitor est compellendus. ibid.1.92
 Et hoc compulsio genere ad præstandum censuram, vitur vt meliorum consilium Neapolitanum. ibid.2.93
 Mandata etiam morte mandantis re integra non expirat mandatum. 323.1.68
 Executio sententia summarie tractatur, & ita nihil admittitur requirens altiorum indaginem ad illam impediendam. 332.1.34
 Executio locum non habet aduersus non nominatum in sententia, licet lis cum eo sit acta. 339.1.42
 Executio sententia super aliqua re restituenda impeditur à tertio docenti incontinenti de sua possessione, quousque in contradictorio vincatur. 363.1.81
 Quod extende. ibid.82. & seq.
 Vt locum habeat contra tertium emptorem in quem res alienata est pendere lite inter creditore & debitorem, pro quantitate, necesse est vt alienatio fiat sententia & re iudicata, & sic in fraudem paratam executionis. 376.2.178
 Non potest dici parata ante rem iudicatam & causa cognitionem. 377.1.179
 Executio vigore instrumenti guarantigiati pro quantitate, an & quando directò fiat contra tertium, in quem debitor alienauit rem. ibid.182
 An locum habeat aduersus tertium in quem res emphyteutica est alienata incio domino. 379. 2.205

Quando

& Verborum.

Quando inter alios non citatos locum habet sine noua causa cognitione, tamen noua citatio corum omnino pro executione requiritur. 381. 2.222
 Quando in tertios non citatos locum habet, adhibetur summam & incontinenti cognitio super illa qualitate, quæ causam præstat executioni in illos. ibid.224
 Vt in tertium locum habeat, non sufficit vt nunc rem possideat, sed quod illam sit adeptus lite pendente, & affectam vitio litigij, verificandum est. ibid.225
 Ad verificandam qualitatem qua fundatur executio contra tertium, citatio necessaria est. 382.1.226
 Aduersus debitorem potest directò fieri aduersus eius debitorem pensionis indistinctè. 386. 1.255
 In pecunia debitoris condemnati quæ sit apud argentarium seu depositarium, directò fit. ibid.256
 Executio facti promissi, in estimatione aut interesse fit. 419.1.6
 Executio est sequela primi iudicij & eiusdem naturæ. ibid.2.14
 Quod in sententia continetur implicite, per liquidationem in executione declaratur explicite. ibid.15
 Est eiusdem naturæ cuius est prima causa, & ideo ab ista sicut non licet appellare, ita nec à declaratione, & eius liquidatione. ibid.16
 Executio sententia facta ante liquidationem pertinentiarum & similium, est nulla ipso iure. 434. 2.59
 Et à tali excessiua liquidatione licita est suspensiuua appellatio. ibid.60
 Executio sententia faciendâ in re debet fieri etiam in fructibus pendentibus eius per quandam consequentiam, cum sint inseparabiles ab ipsa re & possessione. 444.2.153
 Suspendi non potest in aliis rebus seunctis, ob expensas in vna tantum re factas, etiam si sententia dicat (solatis prius expensis.) 477.2.65
 Executio sententia vt suspendatur ob melioramenta, debet de eis prius saltem ingenuè apparere, intra terminum assignatum ab executore. 178. 1.69
 Reuocata & reposita, an officiat tertio rei emptori, ipsius executionis virtute. 485.1.1
 Redduntur exempla. ibid.2.2
 Executio vigore sententia postea reuocata, consideratur retro ac si facta non sit, nec sententia lata. 489.1.44
 Executio reuocata cuius contemplatione tertius possidet, ipsi nocet. ibid.2.52
 Executio, cuius occasione ob venditionem gabelarius perceperat decimam per appellationem, reuocata tertio gabelatio etiam nõ citato nocet. 490.1.59
 Quia cum legitimo contradictore lata est rescissoria, & ideo nec appellare potest ab ea gabelarius, nec alium recursum habere, nisi doceat de solutione. ibid.60
 In tertium emptorem executio locum habet vigore pacti de non alienando appositæ hypothecæ. ibid.64
 Executio sententia ad illum iudicem debet spectare qui de causa principali cognoscit. 494.1.98
 Reuocata sententia tacite executio reuocata intelligitur, ita vt bona capta relaxentur eodem

imperio, quo fuerint concessa ac si facta non fuisset executio. 500.2.165
 Executio tota si propter excessum executoris reuocaretur, res iudicata rescinderetur. 504.1. 207
 Reuocatur propter excessum in summa, non tamen ipsum mandatum executiuum. ibid.2. 210
 Sed executio per quem iudicè sit faciendâ actualis, Martæ opinio refertur. ibid. resoluitur 105
 Cepta & nondum perfecta, durat perpetuò & debet finire. 508.2.248
 Executionis tractatus qui edidit. 246.1.3
 Executionis commissio, executionis dicitur pars realis. 255.2.92
 Executionis extrema à parte ante & parte post appellationem excludunt. ibid.93
 Executionis cepta instantia an per triennium pereat, tres reperiuntur opiniones. 262.1.33. & de resolutione. 46
 Fautor suspendendæ executionis concurrens in appellatione ab excessu durat in repositione exequenda appellatione non obstante. 291.2. 219
 Quod de facili fuit concessum, de facili est reuocandum. ibid.220
 Executionis excessiua contemplatione possidens, pariformiter vt attentans ad fructus tenetur percipiendos. 500.1.160
 Executioni locus non est, nec pœnitentia, si creditor qui potuit agere via executiua, cepit agere via ordinaria. 45.2.60
 Executionis sententia potest opponi & oriri exceptio proueniens ex mente pronuntiantis. 339.1. 103
 Executioni pro quantitate facta in re qua tertius dicit potius habere, pura, antequam ius pignoris, an sit admittendus ad illam impediendam. 361.1.65
 Executioni sententia lata super seruitute domus emphyteuticæ an dominus directus possit compari impedire, & quando secus. 371.1.137
 Executionem faciens iudex in criminalibus capitaliter punitur. 199.1.4
 Illud quod venit in executionem actus inappellabilis, pariter inappellabile est. 274.1.27
 Executionem ex re iudicata emanata à lite qua procurator quis fuit petere non potest, nisi cum speciali mandato. 285.1.142
 Executionem ex l. si. C. de edicto Diui Adria. impedit tertius docens de sua possessione, quousque iudicio ordinario vincatur. 365.1.90
 Executionem iudicij possessorij pendens inter vallos, directus dominus non impedit, maxime præstita sibi cautione. 370.2.135
 Executionem sententia contra colonum seu inquilinum clericum lata, potest ipse clericus impedire cuius nomine possidet. 372.1.147
 Executionem nõ impedit tertius ratione nullæ possessionis traditæ per iudicem inordinatè procedentem. 380.1.310
 Executionem contra principalem an possit impedire fideiussor iudicatum solui. 382.1.229. remissiuè. 380.1.310
 Executionem annullantes senatores ob non seruata formam iuris per executionem, quemadmodum bona vendita faciunt restituere, & quantum fructus cum interuulso debiti compensentur. 499.2.156

Salgado de procect. Reg. Tom. 1.1.

ab Executione literarum Apostolicarum, instrumenti cameraris, aut rei iudicatae, appellans praesupponit antecedens validum, à quo executio dependet, & negat consequens, nempe, executionem, & sic nihil agit. 50.1.12

Executione denegata vigore brevis per subexecutorem à quo appellatur, potest iudex Rotae iustificato constro brevis, illud exequi, quemadmodum poterat iudex à quo. 42.1.28

ab Executione rei iudicatae, aut obligationis Cameralis, & guarentigati, appellans praesupponit antecedens validum, à quo executio dependet, & negat consequens necessarium, quapropter non auditur. 61.1.20

in Executione eius sententia privilegiata, cuius appellatio caret suspensivo effectu, cadere solet excessus, & per consequens appellatio. 246.1.7

de Executione sententiae, ad executionem instrumenti guarentigati, licitum est arguere. 247.1.13

ab Executione appellationi emissae iudex non defertens, vim non facit. 248.1.16

ab Executione non appellatur, quia plus quam sententia non grauat; ita nec ab expeditione executorialium, quia plus quam ipsa executio non grauat. 249.1.25

in Executione sententiae semper eius verba ponderanda sunt. 252.1.57

Si in executione conquieuit pars, & iudex per unum annum puta, noua debet fieri citatio cum relatione status executionis, & de ratione. 258.2.2

ab Executione non appellatur. 274.2.31

in Executione instrumenti guarentigati pro quantitate, eodem modo proceditur quo in executorialibus. 306.1.23

in Executione pro specie certa, ciuilius facit iudex, si prius moneat condemnatum aut obligatum. 307.1.30

pro Executione iuris incorporalis requiritur actus apprehensiuus. 312.2.85

ab Executione appellatio vt operetur effectum suspensiuum exceptionis, probatio debet incontinenti conferri. 334.2.54

ab Executione incipere dicitur si contra tertium non victum iudicio petitorio aut possessorio executor exequatur. 365.1.89

Executione facta in tertium intrusum sine nouo processu non potest agere de spolio. 378.1.192

Illud quod rei additum est in executione, si condemnatus recuperat, pariformiter debet solueri quod ipsi rei detrahitur. 423.1.201

in Executione sententiae vniuersalis, puta l. fin. C. de edict. diu. Adm. tenuta maioratus, petitione hereditatis, & liquidantur res ad illam pertinentes. 428.1.3

Exceptione sententiae, cuius virtute tertius emptor possidet, reuocata, vt ipsa res non sit restituenda, sed primum à creditore auocandum, quis dixerit. 485.2.4

Executione reuocata, cuius vigore creditor in solutum rem accepit, restituenda res est cum legitimis accessionibus. ibid. 5

Executione reuocata in gradu appellationis, creditorem damnandum ad res ablatas restituendas, vel estimationem, damna, & expensas, qui dixerint. ibid. 6

Executione reuocata, cuius contemplatione tertius possidet, ipse comprehenditur. 489.1.45

Executione rescissa per appellationem retro, nihil factum esse intelligitur, & eius vigore venditio

habetur pro non facta, & bona à quolibet possessore restituntur, ac si à potestate domini existissent. ibid. 2.54

Executione reuocata, omnia retro indicantur irrita & infecta ipso iure. 491.1.67

Executione aut sententia annullata siue rescissa, cuius contemplatione quis possidet, rem cum fructibus restituit. 498.1.140

Executione sententiae semel facta, si res in potestatem condemnati iterum deueniat, ac noua condemnatio ad illam auocanda sit necessaria, vel idem executor sufficiat. 505.2.217

Executione reuocata cuius contemplatione quis possidet, an possit rem ex alio capite, aut iure retinere. 509.1.258, 259, 260, & 261

Executiva via si semel fuit vulnerata, non signatur commissio cum clausula (sine prauidicio legitima executionis.) 44.1.45

Executiva si sit vna sententia alterius, si non potest appellari à prima, pariter nec à secunda illius executiua. 208.2.21

Executiva via maximam affert commodum. 329.2.12

Executiuam viam ex instrumento guarentigio non habere instantiam, nec triennio perire, qui teneant. 262.1.36

Quam opinionem veram esse, resoluitur in casu de quo loquitur. ibid. & 38

Executiuam ad viam redire non potest, qui ordinariè cepit agere. 346.1.172

Nisi protestetur quòd viae executiuae prauidicare nolit. ibid.

Executiuum ius ex re iudicata super actione personali simul cum ipsa actione praescribitur spatio viginti annorum iure regio. 259.2.10

Executiuum ius intentatum per actionem in factum ex re iudicata, habet instantiam perituram. 262.2.39

Executiuum ius ex executorialibus intentatum per iudicis officium mercenarium, non datur peritura instantia. ibid. 40

Executiuum iudicium intentatum per iudicis officium, celerem expeditionem requirit. ibid. 42

Executiuum ius & interruptum per citationem aut executoris missionem, denuo initiatur eius praescriptio. 264.1.53

Executiuo iudicio actione in factum intentato, licet detur peritura instantia, procedit iure ciuili, non iure canonico. 265.2.45

Executor Apostolicus ad tradendam possessionem beneficii vacantis ipso iure prouiso tradere non debet, nec à detentatore auferenda, nisi isto prius citato, quando ad eius prouisionem citatus non fuisse. 71.1.12

Quod extèditur ad omnes priuationes ipso iure. ibid. 13

Executor exequendo re à alio possessam per clausulam constituti, illo reiecto, excedit de persona ad personam. 169.2.125

Executor datus accessoriè, puta ad gratiam, potest interloquutoriam, qua se non iudicem declarat, reuocare. 237.1.45

Executor mandatum implens non est qui grauat, sed mandans. 249.1.25

Executor sententiae non est antea ad eius executionem deueniendus, quam sibi de sententia legitime constet. 332.1.53

Executor merus in quibus à mixto distinguitur, & cognoscatur. 271.2.2

Executor merus dicitur, quoties omni liquidata materia,

materia, & praecedente causa cognitione super exceptionibus, & liquidationibus nudi facti executio est commissio. ibid. 3

Executor mixtus dicitur, cui executorialium executionibus committitur nulla praecedente causa cognitione super exceptionibus, & liquidationibus, quae incidere solent in ea. 272.1.5

Executor mixtus est iudex, & habet iurisdictionem ad exequendum. ibid. 7

Executor mixtus cognoscit de eorum executionibus executionem sententiae. ibid. 8

Executor mixtus potest cognoscere, & terminare omnes exceptiones, quae opponi possunt executioni executorialium, non tamen respicientes merita causae. ibid. 2.9

Executor datus ad rerum & fructuum restitutionem, est omnino mixtus, cum illi commissio intelligatur fructuum liquidatio. ibid. 10

Executor merus nullam causae cognitionem habet, sed purum factum committitur, & ideo caret iurisdictione. ibid. 11

Executor uterque quas exceptiones admittere, vel reiciere teneatur, & quando ob id poterit ab eo appellari. ibid. 12, remissiuè.

Executor siue merus siue mixtus est delegatus, & vices gerit mandantis. 273.1.13

Executor siue sit facti, siue sit iuris, admittit appellationem ab excessu. 274.1.22

Executor qui mandatum exequitur, non est qui grauat, sed sententia, & iudex, qui eam tulit. ibid. 24

Executor recipit potestatem à commissione strictè, cuius limites non transgreditur, sed praeculis habere debet. 275.2.38

Executor tenorem commissionis praeculis habere debet. ibid. 39

Executor si executorialium fines egrediatur, definit esse iudex, & potestate carere tunc incipit. 277.1.56

Executor executorialium ad instar est iudicis habentis iurisdictionem territorii limitatam, vt si illud egrediatur, efficitur priuatus. ibid. 2.57

Executor in eo quod excedit, definit esse executor. ibid. 62

Executor in excessu caret iurisdictione, & definit esse iudex. ibid. 63

Et caret potestate. ibid. 64

Executor excedens executoriales aliquid separatum & diuersum ab eis facit. ibid. 2.65

Executor exequens nouum grauamen in sententia non comprehensum, dicitur excedere, quia incipit ab executione. 278.1.69

Executor excedit pluribus modis. ibid. 2.72, nempe, De re ad rem, & de quantitate ad quantitatem: De persona ad personam; De tempore ad tempus; Reiciendo legitimas exceptiones sententiae licite opponendas, aut admittendo reiciendas; Praeposterando ordinem sibi in commissione traditum; Et semper quando caret potestate & iurisdictione. ibid. 73

Executor infert simplex grauamen intra limites suae commissionis, non tamen in excessu. 279.1.80. vbi redditur exemplum.

Executor si praestet minus, quam in sententia sit comprehensum, grauat simpliciter, non excedit, & quare. ibid. 81

Executor excedens tenetur parti de dolo, vel actione iniuria, & facit litem suam. ibid. 2.85

Executor in excessu mandatae potestatis caret mandato. 283.1.118

Executor quando excessit non currunt fatalia, quominus omni tempore de huius nullitate dici possit. ibid. 2.127

Executor superioris in excessum remanet priuatus & subiectus correctioni iurisdictionis ordinariae. 296.1.13

Executor superioris quantum commissionis limites egreditur, tantum alienos scilicet Ordinarij intrat. ibid. 14

Executor Principis licet sit maior ordinario, in causa commissio tamen excedens, priuatus reputatur & ordinario inferior, cui resistere potest & excessum reponere. ibid. 2.18

Executor inordinate procedens & excedendo dicitur spoliare, cui vt priuato licet resistere. 297.1.22

Executor merus si est cui nudum factum committitur, & executio, discussis omnibus quae opponi poterant executioni sententiae. 305.2.18

Executor merus si citauerit, non tenetur citatum expectare, quia non potest assumere partes iudicis, & iurisdictionem non commissam usurpare. ibid. 19

Executor pro summa pecuniaria procedit captis pignori subhastatis, ex quibus satisfit creditori, vel illi dantur in solutum. 306.1.22

Executor executorialium pro certa specie cogit praecisè condemnatum tradere, cumque vi & manu militari de possessione deicit. ibid. 25

Executor ad factum dependens ab animo condemnati, non excedit non admittendo interesse, sed ad factum praecisè compellens. 308.2.42

An excedat illum contumacem per carcerem cogere. ibid. 44

Executor pro quantitate potest per carcerem compellere condemnatum, vt indicet bona in quibus facienda sit executio. 310.1.56

Executor non excedit compellendo per carcerem condemnatum ad factum dependens ab eius animo & voluntate, nec vim facit. ibid. 59

Executor secularis sententiae latae inter laicos erit competens cognoscendi, an sententia officiar clerico, vt tertio comparanti & declinanti. ibid. 71

Executor merus potest deputari etiam non constitutus in dignitate. 312.1.77

Executor executorialium super iure incorporali quomodo procedat ad executionem. ibid. 79

Executor aliquem partem potestatis usurpans excedit multo fortius qui totam arripit. 316.2.3

Executor beneficiatus etiam si assumat viam meri, si non admittat exceptionem surreptionis aut nullitatis suae potestatis, potest appellari. 317.1.7

Executor merus saltem de exceptione infringente suam potestatem, cognoscit ad effectum remittendi tantum. ibid. 2.14, & seq.

Mixtus potest cognoscere de potestate sua an rescriptum sit falsum vel surreptitium, & se pronuntiare iudicem vel non. 318.1.16

Merus potest de exceptione defectus suae potestatis cognoscere extrajudicialiter ad effectum supersedendi in executione. ibid. 17

Licet non admittat exceptiones contra sententiam, tamen defectus potestatis suae admittit. ibid. 19

Quantumvis praecisam habeat facultatem, potest cognoscere de falsitate narratorum, ad effectum supersedendi. ibid. 20

Index Rerum,

Tenetur admittere exceptionem nouiter ortam, quam si sciret mandans in executione superfereret. *ibid.* 2.1
 De exceptione releuante, puta surreptionis coram eo opposita cognoscit, vt remittat & superferat si verum inueniat. *ibid.* 2.23
 Admittens exceptionem ad rescribendam & superferendam remanet nihilominus merus. *ibid.* 2.4
 Executor admittit exceptiones concludentes defectum tam suam quam mandantis potestatem. 3.19. 1.28
 Declara, vt 29
 Ante commissionis executorialium presentationem & intimationem sibi factam, caret potestate & iurisdictione, nec ea vti potest. 320.1. 42
 Etiam si sciat facultatem sibi competere, tamen ante presentationem non recipit potestatem. *ibid.* 2.45
 Ad executionem post terminum exigens, vinculis ligatus ad superiorem remittitur. *ibid.* 47
 Ignorans prorogationem de tempore ad tempus, si procedat post terminum, irritum & nullum facit. 321.1.48
 Non dicitur executionem facere, sed mandans. *ibid.* 52
 Est velut causa instrumentalis quae nihil disponit. *ibid.* 53
 Procedens ad executionem sententiae suspensae per appellationem potest de facto impediri & resisti. *ibid.* 2.56
 Et ab eius processu appellationi nisi deferat, vim fieri declarabitur. *ibid.* 57
 Executor gratiae licet acquirat iurisdictionem a tempore datae, eam tamen non exercet ante presentationem literarum. *ibid.* 60
 Executor gratiae etiam si sciat sibi facultatem competere, non potest procedere ante literarum presentationem. 322.2.62
 Executor ad exequendum morte mandantis procedens non excedit. 323.2.4
 Excedit, non admittens legitimas exceptiones executionis naturae congruas. 328.2.4
 Executor literarum pensionis reiiciens exceptiones legitimas incompetentiae, surreptionis, aut ortas ex ventre gratiae, excedit, & ex hoc capite appellatio vtrumque habet effectum. 339.2.8
 Executor admittens exceptiones non admittendas, detrahit iuri priuilegiato partis, hoc est, iuris exequendi, eamque priuat beneficio iuris communis, ob quod datur appellatio. *ibid.* 10
 Executor merus cum sibi committatur nudi facti executio, & omni liquidata materia, non potest regulariter cognoscere de exceptionibus oppositis. 330.1.16
 Non potest cognoscere de exceptionibus oppositis labefactantibus sententiam, sed mandatum ad vnguem seruari tenetur. *ibid.* 17
 Executor has exceptiones infringentes sententiam potest admittere, si vult, non tamen tenetur, & ideo a reiectione appellationis interiectae non deferendum. *ibid.* 2.24. & seqq.
 Executor mixtus sicut merus, non tenetur admittere exceptiones labefactantes sententias, si non vult. 331.1.26
 Executor praecise tenetur admittere exceptionem, infringentem eius potestatem, & vbi datur executio irretractabilis, aut excommunicationis exceptio, quas si reiiciat executor, licet appellare. *ibid.* 27

Executor mixtus is dicitur, cui executio committitur, non procedente causa cognitione super iis, quae incidere solent in viam executionum. *ibid.* 28
 Non tenetur admittere exceptiones labefactantes sententias, nec respicientes merita causa. *ibid.* 29
 Executor non potest factum superioris labefactare. *ibid.* 31
 Non potest admittere exceptiones respicientes iustitiam, & causam principalem, sed statim remittit superiori non superferens in executione. *ibid.* 2.32
 Potest, si vult, admittere exceptiones respicientes nullitatem sententiae vt remittat & superferat. *ibid.* 2.33
 Executor Romanae Curiae in partibus cognoscit super rebus in quibus est facienda executio pro quantitate debita, & de aliis exceptionibus modificatiuis. 332.2.40
 Executor si nolit admittere exceptiones infringentes sententiam ad effectum superferendi, non excusatur pars illas proponere iterum coram superiore. 334.1.49
 Ex noua causa potest in sententiae executione superferere. 338.2.93
 Executor datus ad vendendum & pretium recipiendum, emptor ei legitime soluit, sed executor domino rei tenetur. 344.2.119
 Ad vltiorem executionem procedens, non obstante tertij legitima oppositione excedit, & licite appellatur. 356.1.10
 Cum non possideat, non potest tradere possessionem vigore executorialium per aspectum, nec cui tradiderit acquiritur. 367.2.108
 Executor sententiae contra beneficij possessorem latae an excedat exequendo tertium illius beneficij possessionem occupantem lite pendente. 377.2.183
 Executor non excedit exequendo executoriales contra condemnatum ad dimittendum beneficium, sed nec contra intrusum in illud lite pendente. 378.1.189
 An excedat exequi sequestrarium, aut depositarium, in quos res lite pendente deposita fuit. 382.1.227
 An excedat exequendo fideiussorem de iudicio sicut in causa principali. *ibid.* 228. remissiuè.
 Non excedit dirigens executoriales in eos, quibus tacite & ex propria vi & natura sententiae nocent. 395.2.349
 Executor sententiae naturam & tenorem imitatur. 402.1.1
 Executor an excedat si executoriales latas pro praebendato, vt in anteriori loco sedeat, illas exequatur in aliis praeminentiis, puta osculo pacis, incensatione ante alios quibus praeferrimatur. 403.2.19
 Non excedit si sententiam qua clericus declaratur commississe delictum dignum priuatione beneficij, ipso iure exequatur in illius priuatione. 404.2.74
 Executor ad rei restitutionem vigore executorialium datus, an excedat eas exequendo in fructibus non expressis nominatim in sententia. 402.1.93
 Excedit si praeter fructus non expressos in sententia, si alia ex natura iudicij & actionis praestari non debebantur, secus è conuerso. 414.2.113

Executor

& Verborum.

Executor executorialium quibus quis condemnatur rationem reddere administrationis, an excedat si facta calculatione exequatur reliquatum. 417.1.140
 Executor ad reddendam rationem datus dicitur mixtus respectu calculationis & liquidationis. *ibid.* 2.143
 Executor mixtus datus ad rationem reddendam tenetur ante executionem reliquatum & calculationem confirmare. *ibid.* 144
 Licet suprema tribunalia nihil curent de confirmationis omissione facièda per executores, contra Gutierrez. *ibid.*
 Merus an possit confirmare calculationem. *ibid.* 146
 Executor ad reddendam rationem non potest esse merus, cum detur ante liquidatam materiam. *ibid.* 147
 Executor ad restitutionem bonorum confiscatorum faciendam ei cui Princeps restituit an excedat, si exequatur tertios possessores in quos res fuit à seculo alienata. 420.2.173
 Ad restitutionem bonorum confiscatorum per Principem factam datus an excedat si fructus etiam soluere cogat. *ibid.* 174
 Ad rei restitutionem an excedat compellendo praestare aëstimationem damni & deteriorationis, quae in illa reperitur, si id omiserit in sententia. 421.2.184
 Datus ad tradendum fundum, non satisfacit dimidium tradens. 422.2.195
 Non excedit compellendo ad aëstimationem rei peremptae, ad cuius restitutionem datus est. 423.2.208
 Poterit compellere ad aëstimationem partis peremptae rei, sicut & totius. *ibid.* 209
 Executor ad rei restitutionem datus non excedit, si compellat condemnatum, liquidatam aëstimationem damni & deteriorationis rei praestare. *ibid.* 212
 Liquidans rem quae extra condemnationem sit illius substantiam augens, nouiter grauat & excedit, & à tali excessu licet appellare. 431.2.33
 Executor ad restitutionem praebendae cum fructibus liquidandis datus excedit si taxet etiam distributiones quotidianas. 432.1.37
 Ad restitutionem beneficij cum fructibus liquidandis, datus, excedit si liquidet etiam emolumenta incerta, vt oblationes, & functaria, &c. *ibid.* 38
 Executor in liquidatione excedit si condemnatum simpliciter in expensis compellat & liquider simul personales. 433.2.51
 Antequam proueniat ad executionem facti, debet praemittere liquidationem, quae pertinentiae, fructus, seu damna comprehenduntur sub generalitate condemnationis. 434.2.58
 Ad rei restitutionem virtute rei iudicatae simpliciter datus, an excedat si etiam exequatur in pertinentiis & connexis ipsi rei. 438.1.87
 Exequendo ante tempus datum condemnato ad soluendum excedit. 446.2.2
 Datus cum termino limitato, eo transacto si exequatur amplius, excedit. 447.6
 Cum termino limitato si aliquem intra illud excommunicet, eo transacto non absoluit. *ibid.* 7
 Executor non excedit si condemnatum ad rei & speciei restitutionem cum fructibus, exequatur condemnatum in fructibus decursis vsque ad *Salgado de proceci. Regi. Tom. 1.1.*

sententiam, sed etiam in decursis postea vtique ad actuale restitutionem. *ibid.* 2.13
 Excedens fines mandati nihil agit. *ibid.* 16
 Executor tunc poterit taxare & soluere fructus & interesse decursos post sententiam, & vsque ad eius partitionem, si appareant in iudicio fructus petiti. 449.1.31
 Non excedit attendens tempus prioris sententiae specialiter expressum per vltimam confirmatae. 451.2.46
 Executor ad sequestrandos fructus maioratus vigore decreti in iudicio tenetur, an excedat sequestrando fructus non solum à die decreti, sed etiam à die mortis vltimi possessoris. 452.1.52
 Executor merus excedit assignando terminum ad parendum, & ob eius imparitionem excommunicando. 453.2.58
 Est incapax iurisdictionis. *ibid.* 60
 Potest terminum deliberatorum praefigere, sed non ad effectum imponendi nouam excommunicationem. *ibid.* 61
 Executor cui causa vel executio committitur cum termino breui, & limitato, an excedat assignando parti terminum & dilationem regalium, à sua commissione abbreviatio termino, aliàs à iure assignato simili causa aut executioni. *ibid.* 62
 Executor sententiae potest illius facere declarationem interpretatiuam. 458.1.12
 Executor mixtus respicit merum imperium. *ibid.* 2.16
 Executor dicitur non qui ordinaria sed delegata potestate aliquid exequitur. *ibid.* 17
 Executor excedens modum nulliter agit, & propterea appellatur. 473.1.5
 Executor ad rei restitutionem cum clausula (refusus prius melioramenti) an excedat si ante eorum liquidationem rem faciat restituere. 474.2.26
 Cum clausula *pagando los gastos*, an possit prius restituere rem, & postea expensas condemnationis, saltem sub fideiussione. 477.1.57
 Executor secularis an possit sententiam repositionis executionis, cuius contemplatione clericus possidet, in hunc exequi, & rem auocare declinarem. 491.1.70
 Laicus an possit exequi in clericum sententiam inter laicos, & à laico latam, quae illi ex natura causa secundario & in consequentiam, vel aliàs, omnino de iure praeiudicat, vel an requisitoriae literae sint necessariae. 493.1.89
 Executor secundus ad rei restitutionem cum clausula (partito) an excedat procedendo ante partitionem illorum fructuum, qui tacite & virtualiter in sententia subintelliguntur. 501.1.173
 Executor datus ad exequendum si in parte exequatur, non est functus officio donec plenè perficiat. 508.2.249
 Executoris potestas coarctata est ad limites commissis, sententiae tenori inharens. 277.2.59
 Executoris mandatum & procuratoris eiusdem legis regulatur quoad excessum. 283.1.119
 Executoris mandati defectus probatur ex actorum inspectione. 287.2.169
 Executoris potestas vt quanta sit, appareat, commissio legitime exhibenda est. 288.2.182
 Executoris potestas pèdet à deputatione, sicut procuratoris à mandato, & sic à deputationis verbis non est recedendum. 289.1.83
 Super qualitate granaminis executor causa, & sic tenetur, quando *conuenit* in sententia. *ibid.* 2.

Forma

Index Rerum,

tantum cadit appellatio, cognitio, & determinatio. 289.2.194
 A simplici executoris grauamine pendente executione appellans non auditur, sed in finem peractæ executionis referatur grauaminis cognitio. ibid. 195
 Executoris potestas commissionis tenore est circumducta, quæ tantum valet, quantum sonat. 296.1.10
 Contra executoris ministros & tabelliones excedentes salarium in commissione vel lege taxatum, posse ordinarij procedere vt excessum restituant. 297.2.27
 Cum de defectu potestatis executoris querimus, necessariò inferimus ad excessum. 316.1.2
 de Executoris potestate quando disputatur, locum habet appellatio suspensiuæ. ibid. 2.4
 Executoris meri potestas ob falsitatem commissionis nulla redditur. 318.1.18
 Executoris potestas pendet à potestate mandantis. 319.1.30
 Debet à potestate mandantis regulari. ibid. 2.33
 Executoris præposteratio causat excessum & nullitatem. 434.2.61
 Executoris potestas regulatur à potestate superioris mandantis. 447.2.12
 Executori dato ad exequendam sententiam legitima appellatio suspensiuæ, non est permittenda executio. 250.1.34
 Executori commissæ censetur causæ cognitio, & terminatio eorum, quæ incidunt, & admitti solent in via executiuæ, vbi talis cognitio non præcessit. 272.1.6
 Executori intelligitur prohibitum omne illud quod claustra commissionis excedit. 296.1.11
 Executori Papæ etiam mero excedenti potest Ordinarium resistere, & quilibet alius. 297.1.19
 Executori procedenti in negotio sibi specialiter non commissio, potest iudex ordinarius & quilibet alius resistere. ibid. 1.20
 Executori non quomodo sit lata sententia, sed quomodo sit exequenda, pertinet, non quid sit pronuntiandum, sed quid sit pronuntiatum. 331.3.30
 Executori si sit commissæ liquidatio sententiæ, cautus victor, vt in executoria inseri faciat dicta restituum, qui melius circa valorem & estimationem rerum, fructuum, aut damni deposuerint, ne subornationi locus sit. 442.2.34
 Executori cum principale committitur, videtur declaratio interpretatiua etiam commissæ. 461.1.43
 Executorem excedentem mandatum tanquam superiori inobedientem posse punire ordinarium. 297.2.16
 Delinquentem extra commissionem indubiè potest ordinarius incarcerare & punire. ibid. 28
 per Executorem gesta post terminum limitatum in commune, sunt nulla ipso iure, atque vim facit procedens. 320.2.46
 Executore reiiciente exceptionem friuolam appellationi emissa non deferretur. 224.2.15
 ab Executore exequente executoriales Romanæ Curie in partibus post intimationem, & ante earum reproductionem in Rota appellationi deferendum esse, declarat Regius Senatus. 255.1.85
 Executore omittente citationem requisitam infringere, etiam deferendum est. 259.1.3
 irretactabilis, aut eorum exceptiones quas si reiiciat executor, licet a
 pellationi deferendum. ibid. 2.7
 ab Executore siue mero siue mixto, appellationi emissa non deferens, vim nullam facit. 273.1.15. nisi modum excedendo. ibid.
 ab Executore neutro appellatur, nisi modum excedat. ibid. 2.19. & 20
 Ab vtroque executore negatur appellatio, nisi excessus adsit, & cur. 274.2.33
 ab Executore mixto, cui virtualiter intelligitur commissæ negotij principalis cognitio, licet appellare, & de exemplo. 275.1.34
 Etiam si non excedat. ibid.
 ab Executore excedente appellatio emissa vtrumque habet effectum deuolutiuum & suspensiuum, cui nisi deferat executor, vim facit. 280.2.93
 ab Executore non appellatur nisi claustra & limites commissionis excedat, & tunc nisi semel. 295.2.1
 ab Executore seu nuntio excedente limites mandate executionis, appellatur ad iudicem mandantem. 300.1.48
 ab Executore omittente necessariam citationem appellationi emissa esse deferendum decernit Senatus Regius. 305.1.17
 ab Executore pro quantitate incipiente à captura personæ ante discussionem bonorum tanquam ab excedente licita est appellatio. 306.1.24
 ab Executore facti & carceratione pro eius executione non datur appellatio. 309.2.52
 ab Executore vigore breuis Cameralis habentis executionem paratam potest appellari, quando verificetur subreptio commissionis. 317.1.10
 ab Executore non admittente legitimas exceptiones tanquam excedente, appellatio habet vtrumque effectum. 328.2.5
 Quod idem locum habet in executione instrumenti-guarantigiati, quia parificatur à iure. 329.1.6
 ab Executore excedente de persona ad personam, appellationi vt legitime deferendum decernit senatus, aditus per viam reclusus. 355.1.2
 ab Executore reiiciente legitimas exceptiones licet appellare. 356.1.11
 ab Executore citante non citandum, nec comprehensum in commissione, licita est appellatio. ibid. 2.13
 ab Executore admittente non legitimum oppositorem, & nemine offerente sui iuris probationem incontinenti, appellationi emissa non deferens vim facit. 373.1.153
 ab Executore admittente minus legitimas exceptiones & non admittendas appellatur. ibid. 2.156
 ab Executore excedente de re ad rem, vel de quantitate ad quantitatem, appellationi deferendum declarabitur. 402.2.14
 ab Executore excedente de tempore ad tempus, appellationi interpositæ si non deferat, vim facit. 446.2.1
 ab Executore perperam interpretante sententiam velut excedente, appellationi emissa est omnino deferendum. 462.1.51
 Exempla plura huius doctrinæ redduntur obiter. ibid. 51.52.53.54.55.56. & 57
 Executores siue executorialium siue gratiarum aut meri sunt, aut mixti. 271.2.1
 Executores dicti compulsi sunt meri, & non debent esse in dignitate constituti, sed simplices clerici subsistant. 312.1.78
 Execu

& Verborum.

Executores rei iudicæ è cuius regis emanati, possunt post longam temporis distantiam declarationem interpretatiuum sententiæ dubie adhibere, ergo multo fortius Senatores qui eam tulerunt. 470.2.131
 Executoribus excedentibus modum executionis resistere licet cuiuslibet priuato. 196.2.16
 Executorialis moribus inducta, id est in effectu quoad mandatum executiuum. 251.1.40
 Plures executoriales sententias, instrumenta, informationes etiam per testes peritos, & curiales, tam Consilij supremi & Cameræ, quam Cancellariarum receperunt Franciscus Gonzalez de Heredia secretarius Cameræ in quadam amplissima & fidelis per cum facta relatione. 153.2.264
 Obtinens executoriales pro re locata an teneatur stare locationi factæ per condemnatum. 169.2.126
 Quid in simplici colono vel in colono partiaro, qui seminauerunt, an pro illo anno sint legitimi contradictores. ibid.
 Executoriales obtinens pro re non tenetur stare locationi factæ per condemnatum cepta iam lite super re. 170.1.128
 Executoriales obtinens dominus, & eius colonus fuerant spoliati, an domino mortuo possit colonus suo iure earum petere executionem. ibid.
 Et quid si colonus sit nominatus in sententiâ, cum eo tamen nulla acta facta fuere, nec etiam citatus, nec constituitur procuratorem. ibid. remissiuè.
 Executoriales expeditur etiam non facta declaratione expressa super desertione. 240.2.79
 Executoriales quid. 250.2.39
 Expeditur stante re iudicata, non tamen mandatum executiuum, quod si secus fiat, Rota sustinet dum ritè sit expeditum. 251.1.41
 Expeditur etiam in domo auditoris Rotæ. ibid. 1.43
 Expeditæ absque citatione recipiunt appellationem suspensiuam. ibid. 44
 Cui sex ampliationes adiciuntur. ibid. 45
 Executoriales in primis debent continere sententias, seu sententiam. ibid. 2.51
 Vt per se fidem faciant de sententiâ, debet in illis inseri de verbo ad verbum. 252.1.56
 Vt probent mandatum procuratorium, totus eius tenor de verbo ad verbum est inferendus. ibid. 58
 Executoriales Romana in Curia expeditæ, ante executionem earum requiritur citatio partis de inuolabili Rotæ stylo. 253.2.72
 Executoriales obtinens vigore trium conformium contra intrusum, si reperitur in possessione per viginti annos, etiam si non appareat de intimatione & terminis seruatis, non dicitur attentata possessio. 254.1.78. & cur. ibid. 79
 Executoriales imperiti iudices concedunt indistinctè. 256.2.101
 Executoriales relaxari ex qualibet sententiâ etiam negatiua, seu absolutoria vbi que indistinctè praticatur. ibid. 102
 Executoriales non expediuntur vigore sententiæ nororiè nullæ. ibid. 103
 Executoriales expeditæ quis iudex possit, à quo, an ad quem, qui vltimam translata in rem iudicatam, vult sententiam, & quid in delegato, & de aliis pluribus similibus difficultatibus. ibid. 104
 remissiuè.
 Executoriales & sententiæ post triginta annos non exequuntur. 259.1.4
 Executoriales in beneficiis extinguntur per non vsum earum, & per cessationem minori tempore triginta annorum, & quomodo intelligatur. 261.1.20
 Executoriales valde antiquæ non mittuntur executioni. ibid. 2.31
 Executoriales simpliciter antiquæ, scilicet, quæ nondum compleuere triginta annos, mittuntur executioni, cum exhibentur processus & sententiæ ex quibus emanarunt. 262.1.32
 Secus si solæ executoriales exhibeantur post longum tempus, quia tunc illis denegatur executio. ibid.
 Executoriales obtinens curet intentare remedium possessorium contra tertij oppositorem, & quando prima lata sententiâ auocetur possessio, possitque suas executoriales exequi. 365.2.91. & 96
 Executoriales expeditæ contra confraternitatem aut locum pium, super re aut debito ipsius loci piji, an excedit executor illas dirigens in administratorem. 374.1.159
 Obtentæ contra superflitem colligantem, exequuntur contra intrusum lite pendente. 378.1.190
 Executoriales capiunt intrusos & intrudendos lite pendente. ibid. 193
 Executoriales expeditæ contra capitulum efficiunt tertium etiam non citatum, cui lite pendente capitulum tradiderat possessionem præbendam. ibid. 2.194
 Possunt exequi in tertium possessorem rei, quam alteri dominus hypothecauit, cum pacto de non alienando. ibid. 199
 Expeditæ contra emphyteutam pro canonis solutione an exequantur contra tertium cui rem alienauit. 381.1.215
 Expeditæ contra uxorem pro debito ante matrimonium contracto, an dirigantur in virum super bonis posita in dotem datis. 382.1.231
 Expeditæ contra procuratorem in rem suam, si soluendo non sit, an dirigantur in bonis principalis non citati. ibid. 232
 Expeditæ contra defunctum in interdico retinenda, an possint exequi contra eius heredes. 383.2.245
 Expeditæ contra debitorem, an exequi possint absque excessu in eius condemnari debitorem non citatum. 384.1.247. vbi latè discutitur.
 Executoriales & acta aduersus prælatos & administratores vt possint nocere Ecclesiis, & præbendis, debet in libello inseri nomen administrationis legitimæ. 386.1.90
 Executoriales expeditæ contra defunctum in interdico retinenda, an exequi possint contra heredes si possident iure proprio. 388.2.281
 Obtinens executoriales non cogitur nouum subire iudicium contra nouum successorem. 392.1.317
 Executoriales intelliguntur intra annum executæ, si fuere sortitæ effectum. 508.1.244
 Non expirant per triginta annos cepta iam executione. ibid. 2.251
 Executorialium paritio licet sit statim facienda, intelligitur tamen ciuilitè, & cum aliquo temperamento. 74.2.51
 Executorialium paritionis temperamento causa, & sic cit tempus, non appellationem causa, & sic ritales non reuocantur. ibid. 2.

ab Executorialium expeditione, & precepto de exequendo vigore rei indicatæ appellationi non esse deferendum, omnium ferè concors est sententia. 248.1.14
 Ab expeditione executorialium vigore triu conforium non esse licitam appellationem, citra dubium est. ibid.1.15
 Executorialium expeditio plus non grauat, & ideo non appellatur. ibid.2.17
 Executorialium expeditio est pars executionis, & ipfius atque sententiæ declaratio. ibid.19
 Executorialium expeditio, & decretu de exequendo fit in executione rei indicatæ. 249.1.22
 Executorialium expeditio ante rem indicatam, & intra terminum ad appellandum, appellationem fufpenfiam recipit. 250.1.32
 Executorialium expeditio continens nouum aliud grauamen vltra rem indicatam, admittit appellationem fufpenfiam. ibid.35
 Executorialium expeditio decreta contra alium in re indicata non comprehenfum, recipit appellationem. ibid.2.36
 Executorialium expeditio facta parte nõ citata admittit appellationem fufpenfiam. ibid.37. & 42
 Executorialium expeditio, vt per appellationem fufpendatur, debet rationabilis caufa in fcriptis exprimi. ibid.38
 Executorialium expeditionem debet præcedere citatio ad videndum illas relaxari. 251.1.42
 Executorialium expeditionem requirere citationem, vbi datur iudicis, rei, aut litigantis mutatio, fine controuerfia est. ibid.2.47
 Executorialium expeditioem requirit processus reproductione, alijs si negetur, negatur executio. ibid. 48. & feqq.
 Executorialium cum intimatione fit in Rota reproductio, vbi ante actuaalem executionem & declarationem incurfus censuratur quatuor termini feruantur. 253.2.74
 Executorialium executio est attentata, quia cum deberent reproduci coram Auditore Rotæ, reproductur coram fubexecutore in partibus. 254.2.84
 Executorialium vires ex quibus vel extinguantur, vel eneruentur. 258.2.1
 Executorialium præfcriptatum exceptio est legitima, cum oriatur ex infpectione sententiæ. 259.2.6
 Executorialium ius iure ciuili præfcriptum per triginta annos, à minori tempore iure canonico amittitur. 260.1.13
 Executorialium vires amittuntur per longum tempus concurrente non bono iure victoris. ibid.14. & 21
 Executorialium ius vt extinguatur, triginta annorum lapsus requiritur iuxta Rotam. 261.1.25
 Executorialium executor Papæ si nudi facti executionem alicui committat, & is excedat, potest de excessu cognoscere. 295.2.4
 Executorialium iudiciu ab ordine iudiciario etiam summario multum diftat. 303.1.1
 in Executorialium executione pro quantitate debet intimari debitori vt foluat. 305.1.14
 Secus si instrumentum contineat tempus determinatum, quia tunc ipfe interpellat. ibid.15
 Executorialium executores non eodem modo, fed diuersimodè omnes sententias effectui tradunt.
 Executio
 infringit executor ad actum consistentem in irretractabilis, ad eorum patientiam aut quas si reliciat executor, licet a
 confensum, renuntiare officium aut beneficium, & similia, quomodo se habere debeat. 308.2.41
 Executorialium latorum in Saluiano interdico quando possit impediri executio. 384.1.246. remiffiuè.
 ab Executorialium executore appellatio emiffa, follet delegari cum claufula (parito iudicato.) 501.1.168
 Executorialium potestas cum claufula (defendas inductum) extinguitur anno, si fortitæ fuerint effectum, qui per integrum annum perdurauit. 508.1.246
 Executorialibus non indiget sententia abfclutoria. 256.1.98
 in Executorialibus omnis cessat calumniofa præfumptio, & pro eis præfumiunt ritè & rectè latas sententias. 261.1.24
 Executorialibus inferri solent libelli actionum & exceptionum, & alia munimenta quæ ad executionem magis congruant. 262.2.62
 Executorialibus inferendis de verbo ad verbum libellus actoris, cum eius probatio requirit fcripturam. ibid.63
 Executorialibus inferri libellum rei, vt constet de litis contestatione, non requiritur, cum sufficiat enunciatio litis contestationis. ibid.64
 Executorialibus libellus exceptionum erit inferendus, vt appareat an oppositæ executioni sint admittendæ, vel non, vel iam super illis iudicatum. ibid.65
 Executorialibus citatio inferenda est, vt appareat tertius possessor, & oppositor fuerit citatus, & quibus officiant executorialia. 263.1.66
 Executorialibus sunt inferenda omnia, quæ excludant exceptiones oppositas ad impediendam executionem, vt extrinseca alia excusetur probatio, nempe actorum exhibitio. ibid.67
 Executorialibus inferri solent testes meliùs probantes rei æstimationem, valorem & bonorum liquidationem referuatam executioni, vt alia excusetur. ibid.70
 Executorialibus semel executis & incontinèti, non ex interuallo, si res ipsa ad condemnatum reuertatur, restituenda est iterum eandem executorialium virtute. 506.2.227
 Executio non videtur iudex cuius executio fuit perturbata. 507.1.232
 Exequedæ prouisionis Parochialis priuilegium non est concessum prouidenti, nec eius contemplatione, sed prouisioni, & ideo per variationem personarum non extinguitur, nec alteratur. 161.2.20
 Exequendi ius ex obligatione personali decem annis iure regio præfcribitur. 259.2.9
 Exequendi ius ex instrumèto guarentigato si præfcribitur per decennium, non impeditur via ordinaria ex instrumèto agi intra aliud decennium. ibid.11
 Exequendi ius ex actione reali etiam hodie iure regio non præfcribitur, nisi spatio triginta annorum. 260.1.12
 Exequendi ius in executorialibus etiam iure canonico non nisi spatio triginta annorum extinguitur, defenditur. 261.1.21
 Lanceloti Roberti assertio reprobat. ibid.22
 Exequendi ius ex executorialibus nõ habet instantiam regulariter. ibid.2.29
 Exequendi ius tam in executorialibus, quam instrumèto guarentigato habet instantiam triennio perituram, qui sentiant. ibid.34
 Quæ

Quæ opinio tãquam absoluta & sine distinctione sequenda pon est. ibid.35
 Exequendi ius etiam ex actione personali, & re iudicata, super ea post litis contestationem petita executione, interrupta perpetuatur in 40. annos. 264.1.60
 Exequendi iuris per citationem & executoris missionem interruptitur præfcriptio, per litis autem contestationem perpetuatur ius ipsum in alios 40. annos. ibid.51
 Et quid in hoc Rota Romana censuerit. ibid.52
 Exequendi potestate carens executor, excedit in liquidatione fructuum tam decurforum vsque ad sententiam, quàm vsque ad tempus taxationis. 447.2.15
 Exequendum non est mandatum contra condemnatum in fructibus, si nominat alium qui eos percipit. 436.2.76
 Exemptio tributorum permittit appellationem fufpenfiam. 242.76
 Exemptionem habitam à Papa, aut legitimam compositionem allegans, si super illa non audiatur in causis decimarum, potest licitè appellare. ibid. 75
 Exercent vnum vel plures actus ratione iuris vniuersalis, quod quis prætendit sibi competere, fit extensio ad alios actus & personas, dummodo non diuersas. 138.2.119
 Expeditionem celerem vbi caufa desiderat, etiam iure canonico denegatur appellatio. 180.1.78
 ab Expeditione executorialium & precepto de exequendo tam rem indicatam, quàm instrumenta, &c. non esse licitam appellationem, vt verior opinio resoluitur. 247.1.11
 ab Expeditione executorialium appellatio admittitur, si rationabilem causam habeat expreffam. 249.2.31
 ab *Expensarum* petitarum condemnatione in vltima sententia, quarum nulla mentio facta est in ceteris instantiis, tanquam à nouo grauamine liceat appellare. 218.1.35
 Expensarum petitarum omiffa condemnatio in sententia non intelligitur condemnatus in illis absolutis. ibid.2.36
 Expensas iure actionis debitas & in condemnatione omiffas potest victor denuo petere, etiã sententia super principali transacta in rem iudicatam. 219.1.42
 Redduntur exempla. ibid.
 Expensas coram se factas an executor excedat taxando, vel ad mandantem debeat remittere. 437.2.85
Expessum, vel necessariò suppositum, ad paria iudicantur. 404.1.26
 Expessum quid dicatur. ibid.27
 Expessum satis dicitur quod virtualiter ex verborum propria significatione continetur in sententia. 415.2.130
 Expessum in sententia dicitur, quod ex ea tacite subintelligitur, & necessariò inferitur. 501.2.179

F

Fabrica deficiente, vel non sufficiente, beneficiati deducta congrua tenentur ad reparationem, & Episcopi, cõmendatarij, & alij inter esse habentes in fructibus eiusdem Ecclesiæ, quibus minime sufficientibus Parochiani tenentur ad contributionem. 141.7
 Fabricam si Ecclesiã diruta non habeat, clerici ciuilem tenentur contribuere pro reedificatione ex redditibus, qui sibi superflui deducto necessario. 51.2.2
Facio. Non potest quis per alium facere, quod non potest facere per seipsum. 321.1.51
Factum iudicis est factum partis. 345.2.167
Factum non dicitur, quod non durat factum. 507.1.234
Factum non dicitur, dum aliquid remanet faciendum. 508.2.252
 Ea quæ sunt facti in principibus ignorare præsumuntur. 130.2.26
Facta contra ius debent vtique pro infectis haberi. 225.1.23
Facta de facto, de facto rescindi ius est. 358.2.40
Facultas testandi concessa inhabili intelligitur seruata forma in testamentis requisita. 113.2.205
 in *Famularum* salario, & mercede operarij non attenditur qualitas diuitiarum, aut paupertatis, sed indistinctè non admittitur appellatio. 25.2.84
Fauor appellationis prohibita in Parochialibus non est inductus propter prouisum, sed propter Ecclesiã vacantem, & ita quocumque vadat prouisus reperitur. 43.1.33
Fideiussio est stricti iuris. 439.1.93
Fideiussio tutelæ extenditur ad gesta extra tutelam, illi tamen connexa. ibid.94
Fideiussio licet sit stricti iuris, extenditur ad accessoria, & ad omnia quæ adherent & accedunt rei principali. ibid.2.99
Fideiussio pro maiori summa, non valet, etiam pro minori summa, ad quam tenebatur, secundum veriorum opinionem. 503.2.200
Fideiussio in accessorijs, & respectu pœnæ, valet in plus quàm principalis. ibid.202
Fideiussor obligatus solutione certæ pensionis domus, tenetur pro deterioratione, licet fideiussio sit stricti iuris. 423.2.21
Fideiussor de iudicato soluendo an teneatur ad fructus decurforum post rem indicatam vsque ad eius partitionem. 449.2.32
Fideiussorem non obligari in plus quàm principalis, est forma legis. 503.2.201
Fideiussores non reperire maxima est difficultas excusabilis ab obligatione præstandi. 466.1.88
Filiusfamilias potest efficaciter ex contractu & quasi, seu ex iudicio, præterquam ex mutuo, obligari. 382.2.235
Filiusfamilias nullatenus potest alienare proprietatem rei in qua pater habet vsumfructum. 383.1.239
Filiusfamilias si non habeat bona, potest pro debito incarcerari. ibid.241
 in *Filio* contrahente alimenta concurrunt officium iudicis inductum ab ipsa natura, & contractus quod est quid accidens, sicque illud naturale debet attendi. 8.1.31
Finis regulatur à suo principio, & ad illud trahitur. ibid.
Florenus in Camera Apostolica in taxis capitur pro ducato de Camera, & de vero Florenorum valore, & eius varietate. 152.2.254. remiffiuè.
Forma si est omiffa in prouisione beneficij tam curati, siue simplicis, vel alia nullitas appareat, appellatio admittitur suspensiuè. 97.1.39
Forma & solemnitas ad prouisionem beneficij non fundatur in præfumptione, nec falsa causa, & sic etiam si fraus absit obligat in conscientia. ibid.2.43